

Republika Hrvatska
Županijski sud u Rijeci
Žrtava fašizma 7
51000 Rijeka

Poslovni broj: GŽ R-340/2024 -3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Županijski sud u Rijeci, u vijeću sastavljenom od sudaca Milene Vukelić-Margan predsjednice vijeća, Helene Vlahov Kozomara članice vijeća i sutkinje izjaviteljice i Ingrid Bučković, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Josipa Heđeš iz Slavanskog Broda, Branimirova 8, OIB: 14390174599, zastupanog po odvjetniku Domagoju Vukoviću iz ZOU Antun Stuparević, Ljubica Lalić, Domagoj Vuković i Anja Perković iz Slavanskog Broda, protiv tuženika ĐURO ĐAKOVIĆ Industrijska rješenja d.d., Slavonski Brod, Dr. Mile Budaka 1, OIB: 30530221804, zastupanog po direktoru Damiru Soldo iz Slavanskog Broda, Naselje Slavonija I 3/3, OIB: 28972386723, radi isplate, odlučujući o žalbi tuženika izjavljene protiv presude Općinskog suda u Slavanskom Brodu, Stalna služba u Novoj Gradiški poslovni broj Pr-117/2020-8 od 2. lipnja 2021., u sjednici vijeća održanoj 12. ožujka 2025.,

p r e s u d i o j e

Odbija se žalba tuženika kao neosnovana i potvrđuje presuda Općinskog suda u Slavanskom Brodu, Stalna služba u Novoj Gradiški poslovni broj Pr-117/2020-8 od 2. lipnja 2021. u točkama I i II izreke.

Obrazloženje

1.Presudom suda prvog stupnja naloženo je tuženiku da isplati tužitelju iznos od 32.800,00 kn sa zateznom kamatom po stopi i s tijekom kako je to poblje navedeno u izreci te presude.

1.1. U točki II izreke naloženo je tuženiku naknaditi tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 7.187,50 kn sa zateznom kamatom po stopi i s tijekom kako je pobliže navedeno u izreci te presude.

1.2. U točki III izreke odbijen je tužitelj s dijelom tužbenog zahtjeva za isplatu zatezne kamate na iznose poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak sadržanih u dosuđenoj bruto naknadi plaće te dijelom zahtjeva za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 3.437,50 kn.

1.3. Rješenjem suda prvog stupnja sadržanim u istom pisanom otpravku kao i presuda utvrđeno je da je tužitelj povukao dio tužbenog zahtjeva za isplatu iznosa od 16.400,00 kn sa zateznom kamatom tekućom na taj iznos od 14. svibnja 2019. (toč. I izreke), te je tužitelj oslobođen od plaćanja sudskih pristojbi u tom postupku (toč. II izreke).

2. Protiv te presude žali se tuženik zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava.

2.1. Tuženik smatra da je sud pogrešno utvrdio činjenično stanje jer je ugovorom o radu određeno da će tuženik isplatiti tužitelju naknadu, ali samo uz daljnji uvjet, odnosno u slučaju kad mu se po prestanku ugovora o radu zabranjuje rad na istim ili sličnim poslovima u konkurentskom društvu. Navodi da je sklapanjem ugovora o radu tužitelj prihvatio obvezu zabrane zapošljavanja u konkurentskim društvima, ali samo ako bi u slučaju prestanka ugovora o radu to izričito zabranio tuženik kao poslodavac. Tuženik Olukom o prestanku ugovora o radu tužitelju nije propisao zabranu rada, te se zbog toga ne smatra vezanim propisanom zabranom jer ju nije ugovorio na način na koji je određeno ugovorom o radu. Navodi da je prilikom otkaza ugovora o radu tužitelja procijenio da bi određivanje ugovorne zabrane utakmice, s obzirom na stručnu spremu tužitelja i vrstu poslova za koje je sklopljen ugovor o radu, značilo ograničenje rada tužitelja. Ovo tim više što je Odluka o prestanku ugovora o radu rezultat činjenice da je tuženik prestao se baviti proizvodnjom teške opreme, te je stoga smatrao da nema smisla niti određivati zabranu natjecanja u skladu sa odredbama Ugovora o radu jer bi takva odredba uslijed činjenice prestanka bavljenja navedenom djelatnošću bila nepoštena prema tužitelju. Navodi da su tužitelj i tuženik samostalno i slobodno ugovorili Ugovorom o radu od 27. srpnja 2018. da će ugovorna zabrana konkurencije vrijediti samo u slučaju ako mu odlukom o prestanku ugovora o radu ili na neki drugi način tuženik propiše zabranu rada na istim ili sličnim konkurentskim poslovima te da prilikom odlučivanja o obvezi isplate naknade zbog ugovorene zabrane natjecanja treba polaziti od odredbi Ugovora o radu od 27. srpnja 2018. i načela slobode ugovaranja među ugovornim stranama. Također smatra da je sud pogrešno navedenu ugovornu odredbu o zabrani konkurencije utvrdio kao nejasnu i protumačio je prema odredbi čl. 320. st. 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18 – dalje ZOO) jer je volja obje ugovorne strane da tuženik tužitelju isplati naknadu u slučaju kad mu se po prestanku ugovora o radu zabranjuje rad na istim ili sličnim poslovima u konkurentskim društvima, izražena na jasan i nedvojben način. Uzimajući u obzir navedeno, tuženik smatra da suprotno odredbama ugovora o radu od 27. srpnja 2018., načelo ravnopravnosti ugovornih stranaka kao i načelu jednake vrijednosti činidaba očekivati od njega plaćanje naknade za nešto što ne zabranjuje niti ograničava tužitelju.

2.2. Predlaže pobijanu presudu preinačiti i odbiti tužbeni zahtjev tužitelja uz naknadu troška tuženiku.

3. Odgovor na žalbu nije podnesen.

4. Žalba nije osnovana.

5. Pazeći po službenoj dužnosti povodom izjavljene žalbe na postojanje neke od bitnih povreda iz odredbe čl. 354. st. 2., toč., 2., 4., 8., 9., 13. i 14. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23 - dalje: ZPP) ovaj sud je utvrdio da donošenjem pobijane presude nije počinjena ni jedna od tih povreda.

6. U provedenom postupku je utvrđeno:

-da je tužitelj bio u radnom odnosu kod tuženika od 27. kolovoza 2015., a temeljem ugovora o radu od 27. srpnja 2018. na neodređeno vrijeme na radnom mjestu voditelja radionice,

-da je odredbom čl. 11. st. 2. Ugovora o radu za radno mjesto voditelja radionice, tužitelj kao radnik sa posebnim ovlastima posebno se obvezao da neće koristiti znanja svog radnog mjesta i poslovne kontakte vezano za radno mjesto prema tom ugovoru za svoj, ili tuđi račun za vrijeme trajanja ugovora, kao da se u roku od jedne godine od dana prestanka toga ugovora neće zaposliti na istim ili sličnim poslovima kod druge osobe koja je u tržišnom natjecanju s poslodavce, a stavkom 3. istog članka odlučeno je da u slučaju raskida toga ugovora, a sukladno stavka 2. kada se po prestanku radnog odnosa radnik s posebnim ovlastima, dakle tužitelja, u trajanju od jedne godine zabranjuje rad na istim ili sličnim poslovima u konkurentskim društvima, određuje se obveza poslodavca, dakle tuženika isplatiti mu jednaku naknadu u visini od 6 (šest) osnovnih mjesečnih plaća iz mjeseca koji je prethodio raskidu,

-da je tužitelju na temelju odredbe čl. 8. Ugovora o radu od 6. srpnja 2018. kao radniku s posebnim ovlastima pripadala mjesečna plaća u bruto iznosu od 7.000,00 kn, a prema čl. 1. Aneksa Ugovora o radu od 29. listopada 2018. koji je stupio na snagu i primjenjuje se od 1. listopada 2018., mjesečna bruto plaća iznosi 8.200,00 kn,

-da je Odlukom o poslovno uvjetovanom otkazu od 24. travnja 2019., tužitelju otkazan ugovor o radu zbog gospodarskih i organizacijskih razloga, slijedom čega je radni odnos tužitelja kod tuženika prestao 13. svibnja 2014.,

-da je 27. svibnja 2019. tužitelj zasnovao radni odnos kod novog poslodavca Valnet d.o.o. Babina Greda,

-da je tužitelj nakon što mu je prestao radni odnos kod tuženika zaposlio se u trgovačkom društvu Valnet d.o.o. Babina Greda, a ne u društvu Uni Viridas d.o.o. Babina Greda za koje društvo je tuženik dostavio izvadak iz Sudskog registra a nije ga dostavio za društvo Valnet d.o.o., pa tuženik nije dokazao da se tužitelj zaposlio u konkurentnom društvu koje je s tuženikom u tržišnom natjecanju,

-da je tužitelj saslušan kao stranka iskazao da je bio zaposlen kod tuženika na radnom mjestu voditelja radionice kao radnik sa posebnim ovlastima, a kod novog poslodavca zaposlen je na radnom mjestu operatera koje nije rukovodeće radno mjesto, te na kojemu uz pomoć računala obavlja poslove upravljanja postrojenjem prateći cirkulaciju vode u postrojenju i druge vezane parametre, dakle radi se o sasvim različitim poslovima,

-da je uvidom u obračunsku ispravu za isplatu plaće – naknade plaće – obrazac IP1 (list 11 spisa) utvrđeno da je tužitelj u mjesecu travnju 2019., što je mjesec koji je prethodio mjesecu prestanka radnog odnosa kod tuženika ostvario mjesečnu plaću u bruto iznosu od 8.200,00 kn.

7. Na temelju tako utvrđenog činjeničnog stanja sud prvog stupnja smatra da je tuženik u obvezi isplatiti tužitelju ugovorenu jednokratnu naknadu iz čl. 11. st. 3. ugovora o radu.

8. Pritom sud prvog stupnja ne spori da odredbu iz čl. 11. st. 2. i 3. treba promatrati u međusobnoj vezi, međutim smatra netočnim navod da zbog naprijed opisanih razloga, tužitelj nije zabranio niti ograničio pravo zaposlenja na istim ili sličnim poslovima kod druge osobe koja je s njim u tržišnom natjecanju. S tim u vezi, ističe da je odredbom čl. 320. st. 1. ZOO-a propisano da u slučaju kad je ugovor sklopljen prema unaprijed otisnutom sadržaju, ili kada je ugovor na drugi način pripremila ili predložila jedna ugovorna strana nejasne odredbe treba tumačiti u korist druge strane, a kako je uvidom u ugovor sklopljen između parničnih stranaka od 27. srpnja 2018. zaključio da ga je sastavio tuženik, što niti ne osporava, a ne tužitelj, navodno nejasnu odredbu čl. 11. st. 3. ugovora odnosno riječi "kada se" treba tumačiti u korist tužitelja.

8.1. Neosnovanim smatra i prigovor tuženika da je konkludentnim radnjama odustao od ugovorene zabrane natjecanja, odnosno da je odustanak izrazio time što u odluci o otkazu ugovora o radu nije iskazao stav, odnosno napisao da tužitelju u roku od jedne godine od dana prestanka ugovora o radu zabranjuje zaposlenje na istim ili sličnim poslovima kod druge osobe koja je s njim u tržišnom natjecanju tj. da mu se zabranjuje zaposlenje u konkurentskim društvima, jer je odredbom čl. 105. st. 1. Zakona o radu ("Narodne novine" broj 93/14, 127/14, 98/19, 151/22, 64/23- dalje ZR) propisano da odustanak mora biti u pisanom obliku.

9. Kako je radni odnos tužitelja kod tuženika prestao 13. svibnja 2019., a tuženik je u odgovoru na tužbu od 13. lipnja 2019. pisano obavijestio tužitelja da odustaje od ugovorene zabrane natjecanja, utvrđuje da tužitelj osnovano traži isplatu naknade za razdoblje od 13. svibnja 2019. do 13. rujna 2019., a sukladno odredbi čl. 105. st. 2. ZR-a.

10. Na potpuno i pravilno utvrđeno činjenično stanje, pravilno je sud prvog stupnja primijenio materijalno pravo.

11. Stranke su sklopile ugovor o radu kojim su u čl. 11. ugovorile da se tužitelj u roku od jedne godine od dana prestanka ugovora o radu neće zaposliti na istim ili sličnim poslovima kod druge osobe koja je u tržišnom natjecanju s poslodavcem.

12. Pravilno je sud prvog stupnja utvrdio da poslodavac i radnik ugovorom o radu mogu ugovoriti da radnik određeno vrijeme nakon prestanka ugovora o radu ne

smije zaposliti se kod druge osobe koja je u tržišnoj utakmici s poslodavcem te da ne smije za svoj račun ili za račun treće osobe sklapati poslove kojima se natječe s poslodavcem (čl. 102. st. 1. ZR-a).

13. Sukladno tome i odredbi čl. 102. st. 3. ZR-a ugovor o zabrani natjecanja može biti sastavni dio ugovora o radu budući da je on sklopljen u pisanom obliku. Stoga, činjenica da poslodavac u otkazu ugovora o radu nije zabranio tužitelju da se zaposli kod druge osobe koja je u tržišnoj utakmici s poslodavcem odnosno da ne smije za svoj račun ili za račun treće osobe sklapati poslove kojima se natječe sa poslodavcem ne utječe na valjanost i postojanje tog ugovora.

14. Odredbom čl. 105. ZR-a propisano je da poslodavac može odustati od ugovorne zabrane natjecanja pod uvjetom da o tome pisano obavijesti radnika (stavak 1.). U slučaju iz stavka 1. ovoga članka poslodavac nije u obvezi plaćati naknadu iz čl. 103. ovoga Zakona nakon isteka roka od tri mjeseca od dana dostave radniku pisane obavijesti o odustanku od ugovorene zabrane natjecanja (stavak 2.). Iz tuženikove odluke o otkazu ugovora o radu proizlazi da je donijeta zbog poslovnih, organizacijskih i gospodarskih razloga, što znači da je poslodavac imao opravdani razlog otkaza ugovora o radu, pa stoga treba zaključiti da ugovorna zabrana natjecanja nije prestala otkazom ugovora o radu.

15. Pritom, pravilno sud prvog stupnja navodi da odustanak poslodavca od zabrane natjecanja mora biti u pisanom obliku.

16. Naime, odredbom čl. 105. st. 1. ZR-a poslodavac može odustati od ugovorne zabrane natjecanja pod uvjetom da o tome pisano obavijesti radnika.

17. Tvrdnje tuženika tijekom postupka, a koje ponavlja i u žalbi nisu osnovane budući da tuženik niti ne tvrdi da je pisanim putem obavijestio tuženika o odustanku od ugovorene zabrane natjecanja. Naime, pretpostavka za valjanost odustanka poslodavca od zabrane natjecanja je pisana obavijest radniku kojom ga obavještava da je odustao od ugovorene zabrane natjecanja.

18. Kako je odredbom čl. 105. st. 2. ZR-a propisano da u slučaju iz st. 1. toga članka (odustanka od ugovorne zabrane natjecanja) poslodavac nije u obvezi plaćati naknadu iz čl. 103. ovoga Zakona nakon isteka roka od tri mjeseca od dana dostave radniku pisane obavijesti o odustanku od ugovorne zabrane natjecanja, a tuženik je činjenicu odustanka od zabrane natjecanja iznio u odgovoru na tužbu od 13. lipnja 2019., pravilno je sud prvog stupnja zaključio da tužitelj ima pravo na isplatu jednokratne naknade za vrijeme trajanja ugovorne zabrane natjecanja u visini četiri mjesečne plaće za razdoblje od 13. svibnja 2019. do zaključno s 13. rujnom 2019.

19. Naime, odredbom čl. 11. st. 3. Ugovora o radu u slučaju raskida ugovora, a sukladno st. 2., kojom je ugovorena obveza radnika s posebnim ovlaštenjima da neće koristiti znanja svog radnog mjesta i poslovne kontakte vezano za radno mjesto prema tom ugovoru za trajanja tog ugovora, kao i da se u roku od jedne godine od dana prestanka tog ugovora neće zaposliti na istim ili sličnim poslovima kod druge osobe koja je u tržišnom natjecanju s poslodavcem, kada se po prestanku radnog odnosa radnika s posebnim ovlastima u trajanju od jedne godine zabranjuje rad na istim ili sličnim poslovima u konkurentskim društvima, određena je obveza poslodavca isplatiti

jednokratnu naknadu u visini šest osnovnih mjesečnih plaća iz mjeseca koji je prethodio raskidu. Iz citiranih odredbi jasno proizlazi da je ugovor o zabrani natjecanja sastavni dio ugovora o radu.

20. Također, sukladno odredbi čl. 320. st. 1. ZOO-a, pravilno je sud prvog stupnja utvrdio da odredbu čl. 11. st. 3. Ugovora o radu treba tumačiti u korist tužitelja i slijedom toga treba zaključiti da je obveza tužitelja da određeno vrijeme nakon prestanka ugovora o radu se ne smije zaposliti kod druge osobe koja je u tržišnom natjecanju s poslodavcem ugovorena, odnosno da je taj ugovor sastavni dio ugovora o radu, a ne da bi trebala biti određena Odlukom o otkazu ugovora o radu.

21. Iznos od 32.800,00 kn odnosno mjesečno iznos od 8.200,00 kn dosuđen je na temelju odredbe čl. 11. st. 2. ugovora, a tuženik žalbom visinu naknade nije osporio.

22. Slijedom navedenog, pravilno je sud primijenio materijalno pravo kada je tužitelju dosudio iznos od 32.800,00 kn te je pravilno na dospelu naknadu po osnovi ugovorene zabrane natjecanja, s obzirom da je ugovorena jednokratna isplata, sukladno odredbi čl. 29. ZOO-a dosudio zatezne kamate tekuće nakon dospijanja (prestanak ugovora o radu 13. svibnja 2014.) do isplate.

23. Iz navedenih razloga valjalo je žalbu tuženika odbiti kao neosnovanu i presudu suda prvog stupnja potvrditi u točkama I i II izreke, a kako je odlučeno u izreci ove presude pozivom na odredbu iz čl. 368. st. 1. ZPP-a.

24. Presuda suda prvog stupnja u točki III izreke kao nepobijana ostaje neizmijenjena.

U Rijeci, 12. ožujka 2025.

Predsjednica vijeća

Milena Vukelić Margan

Broj zapisa: **9-30874-80226**

Kontrolni broj: **098e2-1bd80-b4fe4**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Milena Vukelić-Margan, O=ŽUPANIJSKI SUD U RIJECI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.